

[Sundbo.]

har gjort, at i det gamle Rom gav man Brød og Skuespil. Det ærede Medlem vilde ikke give mere end Brød, og det vil vil han formodentlig ikke en Gang give, for det ærede Medlem og hans Parti beskærer jo ogsaa Brødet, selv for de allerfattigste her i Landet. Men Skuespil vil han altsaa ikke give. Jeg kunde sige til det ærede Medlem, at Mennesket lever jo ikke af Brød alene, og at det ogsaa kunde være godt at give dem noget andet — saa kloge var de altsaa allerede i det gamle Rom.

Det ærede Medlem vilde i øvrigt betone, at saaledes som det nu gik, kunde det ikke vedblivende gaa med det kongelige Teater. Ja, jeg ved egentlig ikke, hvorfor det ikke kunde det. Kan vi smide 50 Mill. Kr. ud til militære Snurrepibier hvert Aar — og der er dem, der vil have endnu mere smidt ud til det —, kunde vi vel ogsaa nok give $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., eller hvor meget det nu bliver, til kunstneriske Formaal, til Sprogets Udvikling — det var vel egentlig ikke for meget, ogsaa rent nationalt set. Men det er altsaa det ærede Medlems Anskuelse om det Spørgsmaal.

Det ærede Medlem siger, at København skal betale — Storkøbenhavn er det vel, det ærede Medlem mener —, og ogsaa fra anden Side er det nævnt, at man vil have Storkøbenhavns Kommuner til at betale. Jeg mener, det er en rent forkert Vej at komme ind paa. Skal Storkøbenhavns Kommuner betale, skal de selvfølgelig ogsaa have Indflydelse, og lige saa lidt som jeg vil have Jyderne til at regere paa det kongelige Teater eller Fynboerne eller mindst af alt det Parti, der kaldes Pinstrupperne, lige saa lidt vil jeg have Provinsen København til at dominere der, thi ogsaa i den Provins kan der være adskillige bornerte Standpunkter baade kunstnerisk og litterært, som vi slet ikke er tjente med at faa til at dominere der.

Jeg synes derfor, at vi maa se saaledes paa den Sag, at det kongelige Teater er en Landsinstitution og skal betragtes som saadan, som hele Folkets Teater. Vi skal derfor heller ikke, som det blev nævnt her — jeg tror, det var af det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen —, have det saa-

ledes, at Operaen og Balletten skilles ud. Nej, de tre Kunstarter — eller fire, om man vil — skal bevares sammen. Det kongelige Teater skal være Hjemstedet for Skuespil, Musik, Sang og Dans, og først og sidst skal det være en Skole for det danske Sprog, en Højskole, med Hensyn til hvilken vi ikke prutter alt for meget om, hvad den koster. Det skal være Skuespilkunstens egentlige Fædrehjem. Derfor gør det ikke noget, om vi her skal ofre $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som der er Tale om i det Forslag, der nu foreligger. Der skal naturligvis spares og økonomiseres her som i alle andre Forhold, men vi skal forstaa, at der her er Opgaver, kulturelle Opgaver, der lige saavel skal løses som de andre Spørgsmaal, vi beskæftiger os med i denne Sal.

Til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlems Interesse for Teatret er ganske beundringsværdig. Han forsømmer ingen Lejlighed til at tale i Teatrets Interesse, saaledes som den efter hans Mening bør fremmes. Han anbefalede jo ogsaa denne Plan paa en udmærket Maade, men det ærede Medlem havde dog og har stadig sine Betænkeligheder med Hensyn til det kongelige Teater. Man faar let det Indtryk, at det ærede Medlem egentlig elsker Teatret, saaledes som det var for en Menneskealder siden, da det ærede Medlem sværmede for den Tids Digtere, Aktricer og Aktører, at det ærede Medlem har bevaret denne sin Ungdomskærlighed og vil fremme den ogsaa her. Det er jo udmærket at bevare sine Ungdomsidealer, men det kan ikke hjælpe at forlange, at det kongelige Teater nu skal ledes, saaledes som det blev ledet ved dette Aarhundredes Begyndelse. Der maa være Udvikling ogsaa i aandelig og kunstnerisk Henseende.

Det ærede Medlem er stadig begejstret for det klassiske Repertoire og mener, at det er særlig det, vi skal fremme. Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede Medlem her tænker paa, men det ærede Medlem kan bare gaa hen i Teatret nogle faa Gange og se, hvorledes det gaar med det klassiske Repertoire. Saa typiske klassiske Stykker som „Hakon Jarl“, „Elverhøj“ og „Genboerne“ samler jo ikke Hus ret tit.